

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/442/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211202797
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7211202797.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne D. G.T., F. XX.XX.XXXX, bývajúcej v P., P. X, zastúpenej advokátskou kanceláriou Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Zoborská 13 proti žalovanému Petit Press, a.s., so sídlom v Bratislave, Lazaretská 12, IČO: XX XXX XXX, zastúpenému advokátskou kanceláriou PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r.o., so sídlom v Prešove, E. XX, O.: XX XXX XXX, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy 1.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 31.3.2015 č.k. 36C/14/2011- 149 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalovaného vo výške 1.419,66 eura s tým, že trovy konania predstavujú nárok na nahradenie trov právneho zastúpenia žalobcu.

V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému uloženia povinnosti uverejniť v tomto denníku ospravedlnenie za neoprávnené použitie jej obrazovej snímky v súvislosti s článkom „S. Š. vymenili advokáta FARKAŠOVSKÝ TVRDÍ: DÔJDE K OBRATU!“, a to na mieste, ktoré je primerané miestu, na ktorom bola uverejnená obrazová snímka, ktorou sa zasiahlo do jej práv na ochranu osobnosti, a to do 7 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadala uložiť povinnosť zaplatiť jej sumu 1.000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy a nahradiť trovy konania. Poukázal na tvrdenie žalobkyne v žalobe, že žalovaný, ako vydavateľ denníka Košický Korzár, dňa 13.5.2010 v tomto denníku uverejnil článok s názvom „S. Š. vymenili advokáta FARKAŠOVSKÝ TVRDÍ: DÔJDE K OBRATU!“, ku ktorému pripojil ako obrazovú prílohu dve fotografie, na jednej z nich bol znázornený A. Farkašovský ako tréner svojho basketbalového klubu spolu s tromi hráčkami v dresoch, z ktorých prvou hráčkou v tesnej blízkosti po lavici A. Farkašovského bola žalobkyňa. Uverejnením jej fotografie v súvislosti s článkom informujúcim verejnosť o zmene v osobe advokáta hokejistu obžalovaného z vraždy došlo zo strany vydavateľa k neoprávnenému zásahu do zákonom chránených zložiek osobnosti žalobkyne, a to najmä do jej občianskej cti, ľudskej dôstojnosti a prejavov osobnej povahy.

Konštatoval, že žalobu zamietol ako nedôvodnú v plnom rozsahu rozsudkom zo dňa 2.4.2013, zrušeným uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.2.2014 sp. zn. 4Co/197/2013, v ktorom odvolací súd poukázal na potrebu prihliadnúť na závery Tlačovej rady SR vyjadrené v rozhodnutí č.k. 5/2012 zo dňa 27.3.2012 a na nutnosť bližšie zhodnotiť, či došlo k neoprávnenému zásahu a či tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach žalobkyne chránených § 11 Občianskeho zákonníka a či v tomto konkrétnom prípade presiahol takýto zásah určitú prípustnú intenzitu takou mierou, že to nie je možné v demokratickej spoločnosti tolerovať.

Po právnom posúdení veci podľa § 11, § 12 ods. 1 a 3, § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, § 120 ods. 1 a 4 O.s.p. dospel opätovne k záveru, že žaloba je nedôvodná. Dôvodil, že zverejnenie fotografie zobrazujúcej žalobkyňu pri predmetnom článku v denníku Košický Korzár nepovažuje za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, nakoľko označená fotografia (aj žalobkyne) bola zverejnená v súlade s § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka pre potreby tlačového spravodajstva. Dôvodil, že v predmetnom článku nie je žiadna zmienka ohľadom osoby žalobkyne a ani z kontextu článku nevyplýva akékoľvek spojenie obžalovaného Ladislava Ščurka s osobou žalobkyne. Fotografia, na ktorej sa nachádza podobizeň žalobkyne, bola vyhotovená na verejnom priestranstve (športová hala) a je iba ilustračnou fotografiou, na ktorej sa okrem nej nachádzajú ešte ďalšie tri osoby. Uzavrel, že obsah zverejnenej spornej fotografie mal jednoznačne za účel prezentovať športové aktivity advokáta JUDr. Farkašovského, a žalobkyňa súhlasila s vyhotovením a použitím fotografie v súvislosti s jej použitím pre informovanie o športových aktivitách. Z uvedeného vyvodil, že žalovaný pri zverejnení podobizne žalobkyne využil tzv. spravodajskú zákonnú licenciu a použitie označenej fotografie označil za oprávnené a aj primerané. Dodal, že na tomto závere nič nemení ani obsah stanoviska Tlačovej rady Slovenskej republiky zo dňa 27.3.2012 v rozhodnutí č.k. 5/2012, ktoré nie je pre súd záväzné a nezaoberalo sa otázkou prípustnosti použitia fotografie žalobkyne bez jej súhlasu. Napokon poznamenal, že aj v prípade, že by skutočne došlo k neoprávnenému porušeniu osobnostných práv žalobkyne daných § 11 Občianskeho zákonníka, žalobkyňa „nepreukázala dostatočne opodstatnenosť svojho nároku v tom zmysle, že by na základe zverejneného článku došlo k nepríjemným následkom voči žalobkyňi (reakcie okolia, zníženie dôstojnosti žalobkyne a pod.)“, nakoľko „v tomto smere vykonané dokazovanie nebolo dostatočne presvedčivé“, ak tvrdenia žalobkyne mala preukázať iba výpoveď samotnej žalobkyne a svedecká výpoveď jej otca, t.j. osoby v blízkom príbuzenskom vzťahu k žalobkyňi, ktorý vo svojej svedeckej výpovedi navyše uviedol, že nepríjemné otázky a pripomienky voči žalobkyňi považoval iba za žart.

Výrok o trovách konania súd odôvodnil použitím § 142 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 1 O.s.p. a priznal procesne úspešnému žalovanému náhradu trov konania pozostávajúcich z náhrady trov jeho právneho zastúpenia v sume 1.419,66 eura, vyčíslenej podľa § 1 ods. 3, § 10 ods. 8, § 14 ods. 1 a 5, § 16 ods. 3 a 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov, v spojení s § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách a § 1 Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 632/2008 Z.z..

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. b), c), d) a f) O.s.p.. Navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť, žalobe v celom rozsahu vyhovieť a uložiť žalovanému povinnosť nahradiť jej trovy prvostupňového konania v celkovej sume 1.339,09 eura podľa predloženého vyčíslenia. Namietla správnosť záveru prvostupňového súdu, že použitie označenej fotografie žalovaným je oprávnené a primerané, a že na tom nič nemení ani obsah rozhodnutia Tlačovej rady Slovenskej republiky zo dňa 27.3.2012 č.k. 5/2012. Pripomenula, že predmetom sporného článku bolo informovanie o závažnej trestnej činnosti tretej osoby (H.. A. Š.) a jeho rozhodnutí zmeniť advokáta, a nie informovanie o športovej udalosti, ktorej sa ako hráčka zúčastnila, pričom nikdy (a to ani výslovne, ani konkludentne či mlčky) nedala súhlas na to, aby fotografia, na ktorej je vyobrazená, bola použitá v spojitosti s informovaním o trestnej činnosti inej osoby. Poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30 Cdo 1677/2011 a na závery Tlačovej rady Slovenskej republiky vyjadrené v jej rozhodnutí č.k. 5/2012 zo dňa 27.3.2012 zopakovala, že v danom prípade podmienky zákonnej licencie v zmysle § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka neboli splnené a použitie jej podobizne v súvislosti s označeným článkom bolo neoprávnené. Súdu prvého stupňa vytkla, že vôbec nerešpektoval právny názor a pokyny Krajského súdu v Košiciach, vyslovené v jeho uznesení zo dňa 13.2.2012 sp. zn. 4Co/197/2013, ktorým bol predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 2.4.2013 zrušený. Zdôraznila, že úlohou prvostupňového súdu v zmysle právneho názoru a pokynov odvolacieho súdu vyslovených v označenom uznesení, bolo najmä skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti, a to v kontexte so slobodou prejavu a s právom na informácie a so zreteľom na požiadavku proporcionality pri uplatňovaní týchto práv (a ich ochrany), s prihliadnutím na závery Tlačovej rady Slovenskej republiky vyjadrené v jej rozhodnutí č.k. 5/2012 zo dňa 27.3.2012, vysporiadať sa s jej námietkami a rozhodnutie odôvodniť v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p.. Vyslovila názor, že prvostupňový súd v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu v napadnutom rozsudku iba stručne zhrnul výsledky doterajšieho konania dosiahnuté ešte pred vydaním rozsudku zo dňa 2.4.2013 s tým, že tieto výsledky dokazovania neposúdil správne a ani úplne.

Uviedla, že v odôvodnení rozsudku absentujú akékoľvek závery, z ktorých by bolo možné usúdiť, že súd prvého stupňa zväžil, či jednému právu nebola bezdôvodne daná prednosť pred iným právom, či a ako skúmal mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia jej základného práva na ochranu osobnosti, hoci mu to uložil odvolací súd. Napadnutý rozsudok preto označila za nepreskúmateľný a nezákonný. Napokon namietla nesprávnosť postupu súdu prvého stupňa i pri rozhodovaní o trovách konania, ak na danú vec neaplikoval § 150 ods. 1 O.s.p. a vôbec neprihliadol na fakt, že je mladou osobou, sústavne sa pripravujúcou na budúce povolanie štúdiom a nie je zárobkovo činná.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v sume 119,62 eura. Mal za to, že ani jeden z odvolacích dôvodov, uvádzaných žalobkyňou neobstojí. Napadnutý rozsudok vychádza zo správneho posúdenia veci, pretože podľa jeho názoru súd prvého stupňa sa plne vysporiadal s pokynmi odvolacieho súdu a vecne správne rozhodol i o trovách konania, keď uzavrel, že nie sú splnené podmienky na aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že v posudzovanej veci sa žalobkyňa domáha ochrany pred neoprávneným zásahom do jej práva na česť a dôstojnosť, ako i do jej práva na súkromie uverejnením označenej fotografickej snímky pri predmetnom článku v denníku žalovaného bez jej súhlasu.

Medzi účastníkmi konania nie je spornou skutočnosť, že na posudzovanej fotografii je v tesnej blízkosti po lavici trénera basketbalového klubu A. Farkašovského znázornená a jasne identifikovateľná žalobkyňa a na druhej fotografii pripojenej k tomuto článku je zobrazený na chodbe súdu obžalovaný A. Š., v doprovode člena justičnej stráže, ktorého snímok je upravený spôsobom neumožňujúcim identifikáciu jeho osoby (tzv. „rozrastovaním“). Obsahom článku je informácia o tom, že pojednávanie v trestnej veci vraždy s obžalovaným muselo byť odročené pre zmenu obhajcu, ktorým je majiteľ športovej agentúry a prezident basketbalového klubu Cassovia Košice, venujúci sa najmä športovému právu, a nepovažujúci za nevýhodu, že nemal veľa trestných prípadov, pretože mienil prípad konzultovať s odborníkmi a na jeho riešenie vytvoriť štáb ľudí.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že zverejnenie fotografie zobrazujúcej žalobkyňu pri predmetnom článku v denníku Košický Korzár nepovažuje za neoprávnený zásah do práva na ochranu jej osobnosti, nakoľko označená fotografia bola zverejnená v súlade s § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka pre potreby tlačového spravodajstva. V odôvodnení (totožne ako vo svojom predchádzajúcom rozsudku) konštatoval, že v predmetnom článku nie je žiadna zmienka o žalobkyni a ani z jeho kontextu nevyplýva akékoľvek spojenie obžalovaného A. Š. s jej osobou, obsah zverejnenej spornej fotografie mal jednoznačne za účel prezentovať športové aktivity advokáta JUDr. Farkašovského, že žalobkyňa súhlasila s vyhotovením a použitím fotografie v súvislosti s jej použitím pre informovanie o športových aktivitách a že žalovaný pri zverejnení podobizne žalobkyne využil tzv. spravodajskú zákonnú licenciu a označenú fotografiu použil oprávnene a aj primerane.

Po dôkladnom oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd znova neúplne a preto nesprávne vec právne posúdil a túto i nedostatočne odôvodnil, keď napriek poukazu na právny názor a pokyny odvolacieho súdu, vyslovené v jeho uznesení zo dňa 13.2.2014 č.k. 4Co/197/2013-117, nevenoval pozornosť žiadnej zo skutočností, ktoré boli zdôraznené v skoršom zrušovacom rozhodnutí odvolacieho súdu, a opätovne žalobu zamietol len s (paušálnym) záverom o nesplnení podmienky neoprávnenosti tvrdeného zásahu, ktorý je tak predčasný a preto nesprávny. Súd prvého stupňa vo veci opätovne rozhodol bez toho, aby dal odpoveď na tie otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, čím uprel žalobkyni právo na spravodlivý proces. Pri vydaní nového rozhodnutia sa v rozpore s § 226 O.s.p. dôsledne neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, keď najmä vôbec neskúmal mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti žalobkyne, a to v kontexte so slobodou prejavu žalovaného a s právom na informácie, so zreteľom na požiadavku proporcionality pri uplatňovaní týchto práv (a ich ochrany), pri súčasnom prihliadnutí na závery Tlačovej rady Slovenskej republiky vyjadrené v jej rozhodnutí č.k. 5/2012 zo dňa 27.3.2012,

nevysporiadal sa ani s námietkami žalobkyne a rozsudok v podstate odôvodnil totožnou argumentáciou, akú použil vo svojom predchádzajúcom zrušenom rozsudku.

Na základe uvedeného odvolací súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že prvostupňový súd svoje rozhodnutie založil na interpretácii ustanovení o ochrane osobnosti, pre ktorú nedávajú § 11 až 13 Občianskeho zákonníka dostatočnú oporu.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. Privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona (§ 12 ods. 2 cit. zákona). Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby (§ 12 ods. 3 citovaného zákona).

Vzhľadom k podstate posudzovanej veci odvolací súd pripomína, že pri každom použití podobizní a obrazových snímkov, či už k nim dochádza na základe zákonných licencií alebo na podklade súhlasu dotknutej osoby, či na báze iného oprávnenia, musia byť zachované dve základné podmienky, a to použitie sa musí stať vždy primeraným spôsobom a ďalej nesmie byť v rozpore s takými osobnostnými právami oprávneného, ktoré je treba bezpodmienečne rešpektovať, a ktoré sú za všetkých okolností nedotknuteľné. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, stáva sa použitie, ktoré by bolo prípadne samo o sebe prípustné, neoprávneným zásahom v zmysle ust. § 13 Občianskeho zákonníka, s ktorým sú spojené sankcie z tohoto zákonného ustanovenia vyplývajúce, t.j. upustenie od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka) alebo náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 citovaného zákona).

Z obsahu odôvodnenia preskúmvaného rozsudku plynie, že prvostupňový súd vec z uvedeného pohľadu neposudzoval a opätovne sa nezaoberal prípadnou kolíziou medzi právom verejnosti na informácie a ich šírenie s právom na ochranu osobnosti a súkromného života žalobkyne. Nijako nezodôvodnil, prečo v tomto prípade uprednostnil práve ochranu práva na informácie pred právom žalobkyne na ochranu jej osobnosti, a to bez toho, aby tieto kolidujúce práva proti sebe zhodnotil zo zákonných princípov (skúmanie proporcionality a intenzity zásahu). Odvolací súd nie je presvedčený, že bol skutočne naplnený všeobecný záujem na uverejnení podobizne žalobkyne v neupravenej podobe, osobitne v kontexte práve s obsahom článku a v situácii, ak na druhej fotografii pripojenej k tomuto článku, je zobrazený na chodbe súdu obžalovaný, v doprovode člena justičnej stráže, ktorého snímok je upravený spôsobom neumožňujúcim identifikáciu jeho osoby (tzv. „rozrastovanie“). Odvolací súd nesúhlasí ani so záverom prvostupňového súdu, že uverejnenie fotografie žalobkyne bez zrejmej spojitosti s predmetným článkom nepredstavuje neoprávnený zásah. Skutočnosťou je, že pokiaľ je fyzická osoba prezentovaná aspoň niektorým z pre ňu charakteristických znakov (tu podobizňou) je spájaná (hoci nedopatrením) s kritizovanou alebo odsudzovanou činnosťou (resp. osobou), ide pravidelne o zásah proti právu na česť a dôstojnosť takej osoby. Ak potom dôjde k takému zásahu verejnou publikáciou, napr. v celoštátne širenej tlači, bude spravidla (s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam prípadu) takýto zásah objektívne spôsobilý znížiť dôstojnosť, resp. vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti tak, ako to má na mysli ustanovenie § 13 Občianskeho zákonníka. Poukaz súdu prvého stupňa na to, že žalobkyňa možnosť zásahu do jej osobnostnej sféry v tomto prípade dostatočne dôkazne nepodložila, nie je tak dôvodný.

Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd považuje odvolacie námietky žalobkyne za opodstatnené. Nakoľko za vyššie opísanej procesnej situácie neboli splnené podmienky pre zmenu rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd postupom podľa § 221 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (ods. 2 cit. ustanovenia).

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa vychádzať z právneho názoru a pokynov odvolacieho súdu vyslovených v tomto i v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení (§ 226 O.s.p.), predovšetkým bude nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti (otázku prípadného negatívneho dotknutia čiastkových práv žalobkyne v rámci práva na ochranu jej osobnosti u každého z nich pritom posudzovať samostatne), a to práve v kontexte so slobodou prejavu a s právom na informácie a so zreteľom na požiadavku proporcionality pri uplatňovaní týchto práv (a ich ochrany), s prihliadnutím na závery Tlačovej rady SR vyjadrené v jej rozhodnutí č.k. 5/2012 zo dňa 27.3.2012. Mať pritom na zreteli, že primeraným je použitie (podobizne alebo obrazového snímku) iba vtedy, ak je čo do formy, rozsahu a obsahu odôvodnené potrebou použitia na účel, na ktorý dala oprávnená (žalobkyňa) súhlas, alebo pre ktorý je bola stanovená zákonná licencia a ak tomuto účelu vyhovuje i svojim spôsobom, i vzhľadom na súvislosti, za ktorých k použitiu došlo, poprípade do ktorých bolo situované, alebo vzhľadom na komentár (v danom prípade článok), ktorý k nemu bol pripojený (por. Karel Knap, Jiří Švestka a kol., Ochrana osobnosti podle občanského práva, Linde Praha, a.s., Praha 2004, str. 291 a nasl.). Vysporiadať sa dôsledne s námietkami a argumentáciou žalobkyne v priebehu konania na súde prvého stupňa i v odvolacom konaní a následne vo veci opätovne rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. tak, aby z odôvodnenia rozhodnutia bolo nepochybné právne posúdenie uplatneného nároku žalobkyne vo vzťahu k žalovanému, ako aj právne závery, ktoré vyvodil zo zisteného skutkového stavu.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.), a to riadne a presvedčivo odôvodneným rozhodnutím, v ktorom sa vysporiada dôsledne i s argumentáciou účastníkov v odvolacom konaní, bude sa zaoberať účelnosťou úkonov právnej služby advokáta účastníka, ktorému prizná náhradu trov konania a súčasne i možnosťou použitia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa bude potrebné prihliadať na konkrétne (špecifické) okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod., ako i k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania, pričom bude potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.